

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 23-1514
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
תמר שטיינר, עו"ד - יו"ר
אילן עזרא, רו"ח - חבר

העוררת: **טרנס גלובל טרוול בע"מ, מס' 510595200**
ע"י ב"כ עו"ד מיכל פוירשטיין ריינפלד

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת הינה חברה העוסקת בענף תיירות הנכנסת בישראל, באמצעות פעילות שיווק ומכירה בחו"ל של חבילות טיולים מאורגנים לישראל. הערר שבכותרת הוגש משעה שבקשת העוררת למענק בהתאם להוראות חוק מענק לסיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התשפ"ב -2022 (להלן: "החוק" או "חוק האומיקרון") נדחתה.
2. על החלטת המשיבה בבקשה למענק הגישה העוררת השגה אשר נדחתה אף היא ומכאן הערר שבפנינו.

רקע להגשת הערר שבכותרת

3. בקשת העוררת למענק מכוח חוק האומיקרון נדחתה ביום 4.11.2022 מן הטעם כי העוררת דיווחה על עסקאות בשיעור "אפס" במשך ארבעת החודשים הקודמים להגשת הבקשה ולפיכך אינה עונה על הגדרת "עוסק" שבס' 11 לחוק.
4. כאמור, על החלטת המשיבה בבקשה הגישה העוררת השגה אשר ביום 1.5.2023 אשר נדחתה אף היא (להלן: "ההחלטה"), וזאת בשל העדר מסמכים אשר נדרשו ע"י המשיבה ולא הומצאו במלואם ע"י העוררת בהתאם לדרישותיה, ובכלל זה: מאזן בוחן לשנת 2021; דוח כספי לשנת 2021; העתק חשבוניות של ההוצאות הקבועות לשנת 2021; העתק של החשבוניות בעבור ההוצאות הקבועות לחודשים 01-02/2022.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. בהחלטת המשיבה לדחות את הבקשה למענק ציינה המשיבה כי אי המצאת כלל המסמכים אשר נתבקשו על ידה מנע ממנה לבדוק הלכה למעשה את זכאות העוררת למענק מכוח החוק.

ההליכים בפני וועדת הערר

6. וועדת הערר הורתה על הגשת כתבי טענות מטעם הצדדים ולאחר הגשתם, הורתה הוועדה על קיום דיון בנוכחות הצדדים.

7. וועדת הערר קיימה שני דיונים באמצעות היוועדות חזותית ובנוכחות הצדדים כדלקמן:

7.1. הדיון הראשון התקיים ביום 22.5.2024 (להלן: "הדיון הראשון") ועסק בעיקרו בטענת המשיבה אשר הועלתה ערב הדיון הראשון, בדבר אי זכאותה של העוררת למענק מפאת חלוקת דיבידנד בשנים 2018-2019. בתום הדיון הורתה הוועדה על השלמת טיעון מטעם הצדדים בטענה זו. יודגש כי בשלב מאוחר יותר המשיבה ויתרה על טענה זו ולפיכך אינה עוד בגדר המחלוקת שבין הצדדים.

7.2. ביום 31.10.2024, כשבועיים לפני קיום הדיון השני, הורתה הוועדה על המצאת הדיווחים למע"מ בשנים 2023-2024 וכן על המצאת דוחות כספיים מבוקרים לשנים 2022-2023, זאת לא יאוחר מיום 7.11.2024.

7.3. הדיון השני התקיים ביום 12.11.2024 (להלן: "הדיון השני") ובו נדונו כלל טענות הצדדים.

7.4. חרף החלטת הוועדה כאמור, עד למועד קיום הדיון השני ביום 12.11.2024 לא המציאה העוררת את המסמכים הנדרשים חרף דרישת הוועדה וזאת בשל טענות שונות ומשונות אשר לא מצאנו בבסיסן צידוק לאי קיום דרישת הוועדה (ראה פרוטוקול הדיון השני לעיל, בעמ' 1-3 שורות 26-35 ; 1-36 ; 1-15 בהתאמה).

7.5. במהלך הדיון השני, הוועדה שבה וחזרה על היעדר דוחות ונתונים הנדרשים לצורך הכרעה בגדר המחלוקת שהיא בעיקרה בנושא סמכות המשיבה לסטות מהנוסחה ובהתאם לכך גם באשר לקביעת היקף ההוצאות הקבועות. בתגובה, נציגי העוררת שבו וחזרו על רצונם להגיש סיכומים ובכך לסיים את ההתדיינות בפני וועדת הערר, למרות היעדר הנתונים הנדרשים כאמור לגיבוש המסכת העובדתית המלאה (פרוטוקול הדיון השני לעיל, בעמ' עמ' 33 שורה 27, עמ' 35 שורות 35-36, עמ' 36 שורות 1-4).

7.6. בתום הדיון השני הורתה הוועדה לעוררת **בשנית** להמציא את הנתונים והדוחות הנדרשים בהתאם להחלטה אשר ניתנה ביום 31.10.2024. בתגובה לכך הגישה העוררת ביום 13.11.2024 **עמוד אחד מתוך מאזן בוחן לשנת 2022**, וכן דיווחי מע"מ לשנת 2023. כמו כן, הורתה הוועדה כי כל צד יגיש את סיכומיו ומיד לאחר מכן התיק שבכותרת יעבור למתן החלטה סופית.

8. מכאן ההחלטה דנא.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טיעוני הצדדים

9. סלע המחלוקת בין הצדדים נסובה בעיקרה סביב סמכות המשיבה לסטות במקרה דנא מן הנוסחה הקבועה בחוק ולבחון הלכה למעשה את הוצאותיה הקבועות של העוררת, ובכלל זה גם את היקף ההוצאות אותן יש לכלול במסגרת ההוצאות הקבועות של העוררת.
10. יפורטו להלן עיקרי טענות העוררת:
- 10.1. ראשית, ההגבלות אשר הטילה הממשלה על כניסת תיירים זרים לישראל החל מחודש נובמבר 2021 אשר השפיעו במישרין על הכנסות העוררת בחודשים 01-02/2022. די בבחינה של הכנסות העוררת בחודשים הללו בכדי לראות את ההלימה בין המגבלות אשר הוטלו מאת הממשלה על ירידת ההכנסות אצל העוררת.
- 10.2. שנית ועיקר, בחינת המשיבה את הוצאותיה הקבועות של העוררת מנוגדות לתכלית החקיקה שכן ממילא גובה המענק אינו מוגבל לגובה ההוצאות הקבועות של העוררת.
- 10.3. בהקשר זה טוענת העוררת כי הפער אשר נתגלה בין התשומות המדווחות למע"מ לבין גובה המענק מצדיק לכל היותר "בדיקה מעמיקה" אולם אינה מצדיקה התערבות במקדם, בפרט כאשר מדובר בעוררת אשר עיסוקה הוא בענף התיירות אשר נפגע באורח קשה במהלך משבר הקורונה (ס' 14 לסיכומי העוררת מיום 5.1.2025).
- 10.4. כמו כן, העוררת חולקת אף על גובה ורכיבי ההוצאות אותן קבעה המשיבה בגדר הוצאות קבועות וסבורה כי אינה מחוייבת בנסיבות דנא להמציא למשיבה ראיות פרטניות כגון חשבוניות וכיוצ"ב.
- 10.5. מטעמים אלו טוענת העוררת כי דין הערר להתקבל.
11. מן העבר השני, עיקרי טענות המשיבה כדלקמן:
- 11.1. חוסר שיתוף הפעולה מצד העוררת אילץ אותה לדחות את ההשגה וכי על העוררת מוטלת החובה להמציא את האסמכתאות הנדרשות ע"י המשיבה בבואה לבקש סעד מהמשיבה.
- 11.2. למשיבה סמכות שבשיקול הדעת לסטות מהנוסחה הקבועה בחוק, ובמקרה דנא עשתה כן עקב טעות העוררת בהזנת התשומות בבקשות למענקים. נוכח טעות העוררת, על פיה נמצא כי קיים פער בין התשומות אשר דווחו בדוח רווח והפסד לשנת הבסיס 2019, לבין התשומות אשר דווחו בטפסי הבקשה למענקים מכוח חוק הסיוע וחוק האומיקרון, יש צידוק לבחינת הוצאות קבועות של העוררת וכן את היקפם.
- 11.3. למען שלמות התמונה יודגש כי המשיבה לא חלקה על קיומו של קשר סיבתי במקרה דנא.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דיון והכרעה

12. אם כן, המחלוקת העיקרית אשר נתגלעה בין הצדדים היא בשאלה האם למשיבה היתה במקרה דנא סמכות לסטות מהנוסחה אשר קבועה בחוק: כאשר לטענת העוררת יש בכך לכל היותר להצדיק "בדיקה מעמיקה", אך מאחר ומדובר בחברת תיירות לא היה מוצדק לשנות את המקדם הקבוע בחוק, ומן העבר השני סבורה המשיבה כי על העוררת היה להמציא לידיה את כלל האסמכתאות הנדרשות לרבות חשבוניות מס על מנת לבחון את היקף ההוצאות הקבועות של העוררת ולקבוע בהתאם לכך את גובה המענק.

סמכות המשיבה לסטות מהנוסחה ולבחון הוצאות קבועות במקומה

13. ס' 1 לחוק מעגן את סמכות המנהל להתערב בקביעת "מקדם ההשתתפות בהוצאות הקבועות":

"אם שוכנע כי המקדם לפי פסקה זו אינו משקף את ההוצאות הקבועות של העסק במקרה של אי הפעלת עסק מסוג עיסוקו של העוסק, בתוספת הכנסתו החייבת מעסק לשנת הבסיס, מחולקת ב-6, ובלבד שלא תעלה על 15 אלף שקלים חדשים, והכול ובלבד שהמקדם שיקבע לא יעלה על 0.4;" (ההדגש אינו במקור ש.ת.)

14. דרך המלך לקביעת הזכאות של העוסק למענק מכוח חוק הסיוע היא הנוסחה אשר קבועה בחוק. עם זאת, ייתכנו מקרים שבהם חישוב גובה המענק ע"פ הנוסחה יוצר עיוות, ומביא לכך שהמענק אשר ניתן אינו בא בגדר "מענק אמת". דוגמה לכך היא במקרה שבו גובה המענק עולה משמעותית על גובה ההוצאות הקבועות של העוסק (עניין אינקוגניטו לעיל, בפס' 31-36 וכן בפס' 45-46; ערר 2562-22 אנוס פאשן נ' רשות המסים, ניתן ביום 6.7.2023, בפס' 50-52; ערר 1431-21 הקשר הישראלי תיירות נ' רשות המסים (ניתן ביום 7.4.2022) ערר 2254-21 סקופוס וורלד טרבל בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 19.2.2023); ערר 1402-22 מ.ק.ת.ש קונסלטינג בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 19.10.2022) פסקאות 29-34).

15. בהקשר זה נקבע בעמ"נ 37303-02-22 בסמרקט בע"מ נ' רשות המסים בישראל (ניתן ביום 2.6.2023) (להלן: "עניין בסמרקט") כי:

"בהקשר הרחב יותר יש להעיר כי החוק, שמטרתו לסייע לעוסקים הנאלצים להוציא הוצאות קבועות חרף הירידה או ההפסקה בפעילות בתקופת הקורונה, כגון דמי שכירות, חשבונות חשמל ומים, לא רק שאינו כולל הגדרה של הוצאות קבועות, אלא שנוסחת המענק אף היא אינה מתייחסת באופן מפורש להוצאות אלו, אלא לתשומות השוטפות כפי שדווחו למע"מ (במכפלת 0.9) והוצאות השכר הנחסכות וביחס בינו לבין המחזור השנתי בשנת 2019, כאשר מקדם ההשתתפות בהוצאות הקבועות נגזר מכך (המקדם הוא 1 פחות היחס האמור).

ולמרות זאת, כמו הוועדה, אף אני איני סבור כי קיימת מניעה לבחון את גובה הוצאותיו הקבועות של העסק הספציפי. בחינה זו עשויה להיות רלוונטית לאור הצורך בקיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזורים ובין משבר הקורונה, כמו גם לאור מטרת החוק, הנלמדת הן משמו והן מדברי ההסבר להצעת החוק (ראו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בעניין זה הניתוח המפורט שערכה ועדת הערר בערר 21-1750 אינקוגניטו נ' רשות המסים [פורסם בנבו] (13.2.2022)), לסייע לעוסקים הנאלצים להוציא הוצאות קבועות חרף הירידה בפעילות בשל הקורונה. בחינה זו יכולה להיות רלוונטית גם בשל הסמכות הנתונה למנהל לשנות את מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות.

ברור כי לשם בחינת גובה ההוצאות הקבועות יש לקבוע, ראשית, מה הן "הוצאות קבועות", וכאמור, כמו הוועדה, אף אני לא מצאתי בסיס לטענת המערערת כי הוצאותיה הנזכרות לעיל נחשבות כהוצאות קבועות לצורך המענק. לעומת זאת, הוועדה, שעיינה בדו"ח הכספי המבוקר של המערערת לשנת 2020 ובמאזן הבוחן לשנת 2021 הגיעה למסקנה, שגם בה לא מצאתי כל מקום להתערב, לפיה סך הוצאותיה הקבועות של המערערת עומד על כ-20,000 ₪, שהוא סכום שלא רק רחוק מרחק מזרח ממערב מסכום המענקים להם עותרת המערערת, אלא אף נמוך מסכום המענק שאושר למערערת. מאחר שמטרת החוק היא לסייע לעוסקים בתשלום הוצאותיהם הקבועות, אין זה סביר כי המשיבה או הוועדה תתעלם מנתונים אלה. **"עניין בסמרקט לעיל, בפס' 17-18)**

16. ובמקום אחר נקבע בעמ"נ 50021-08-22 פרינטופ סחר בע"מ נ' רשות המיסים, (ניתן ביום 15.8.2023) (להלן: **"עניין פרינטופ"**) כי:

"אין בידי לקבל את טענת המערערת לפיה המשיבה רשאית להתערב במקדם, אך לא לבדוק באופן פרטני את סכום ההוצאות הקבועות על מנת לבחון האם המקדם הנקבע על פי הנוסחה (כשהוא מוכפל בשיעור הפיצוי), אכן משקף את ההוצאות הקבועות האמיתיות והנכונות של העסק.

הציר המרכזי בסעיף זה הוא ההוצאות הקבועות, והתערבות המנהל אפשרית מקום שבו המקדם, כפי שנקבע על פי הנוסחה, אינו משקף את ההוצאות הקבועות." **(עניין פרינטופ לעיל, בפס' 17)**

17. מכל האמור עולה כי במקום שבו סבורה המשיבה כי הוצאותיה הקבועות של העוררת אינן משקפות את גובה המענק הנדרש על ידה, הרי שהינה מוסמכת להפעיל את שיקול דעתה ולבחון באופן פרטני את ההוצאות הקבועות של העוררת.
18. במקרה דנא, המשיבה מצאה כי קיים פער בין התשומות המדווחות למע"מ לשנת הבסיס 2019 אשר עמדו על סך של 426,682 ₪, ולא על סך התשומות המדווחות בדוח הכספי לאותה השנה אשר עמדו על סך של 401,208 ₪. יודגש, כי יש בפער זה כדי להשפיע על גובה המענק המבוקש.
19. בנוסף לכך, בעוד גובה המענק המבוקש ע"י העוררת עומד על סך של 600,000 ₪, ע"פ מאזן הבוחן **למחצית שנת 2022** מיום 29.6.2022, סך הוצאותיה הקבועות לשנת 2022 עומדות על סך של 126,000 ₪, זאת לטענת המשיבה.
20. הוועדה סבורה כי די היה בפערים אשר מצאה המשיבה בכדי לבדוק ביתר שאת את גובה המענק הנדרש ע"י העוררת ובכלל זאת גם את היקף ופירוט ההוצאות הקבועות שלה. יתרה מכך, העוררת עצמה אינה חולקת על סמכותה של המשיבה לבחון במקרה דנא באופן מעמיק את הוצאותיה הקבועות:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"העובדה שהתגלה פער בין התשומות המדווחות למע"מ לגובה המענק, לכל היותר מצדיקה בדיקה מעמיקה, אולם אינה מצדיקה לכשעצמה התערבות במקדם." (סיכומי העוררת לעיל, פס' 14)

21. אולם, בניגוד לכך לא אפשרה העוררת למשיבה לבצע בדיקה מעמיקה של הוצאותיה הקבועות, ולא המציאה לידי המשיבה את האסמכתאות הנדרשות לצורך כך.

אי שיתוף הפעולה מצד העוררת הן בשלב ההשגה והן בבקשת הסעד מוועדת הערר

22. הלכה למעשה הן בשלב ההשגה והן בשלב ברור הערר שבכותרת הקשתה העוררת על המשיבה ועל הוועדה בקבלת דוחות ונתונים אודות הוצאותיה הקבועות.

23. המשיבה פנתה אל העוררת ביום 18.4.2023 בדרישה להמצאת מסמכים (נספח 4 לכתב התשובה) ובכלל זאת נדרשה העוררת להמציא: מאזן בוחן לשנת 2021; דוח כספי לשנת 2021; העתק חשבוניות של הוצאות קבועות לשנת 2021; העתק חשבוניות הוצאות קבועות לחודשים 01-02/2022.

24. במענה לפניית המשיבה שלחה העוררת ביום 27.4.2023 תשובה למשיבה בזו הלשון:

"אביה שלום,

ראשית נציין כי ההשגה הוגשה ב 13 בדצמבר 2022

ועל פי החוק חלפו 120 ימים שרשות המסים היתה צריכה לקבל החלטה בהשגה.

בנוסף, האדם המטפל בתיק במשרדו שוהה בחופשה משפחתית בחו"ל.

בינתיים אנחנו מצרפים את מאזן בוחן 2021 וטיוטת דוח כספי לשנת 2021

לגבי חשבוניות, החוק קבע נוסחה לחישוב המענק, לפיה יש לשלם המענק.

לכן אין מקום לבקש חשבוניות. בוודאי לא אחרי שחלפו 120 ימים הנ"ל.

נשמח לקיים שיחה בשבוע הבא, כאשר האחראי על התיק ישוב לארץ

בבקשה שלחו שני מועדים מתאימים ונשתדל להתאים את עצמנו"

25. כאמור, עקב אי המצאת כלל המסמכים הנדרשים דחתה המשיבה את השגת העוררת ביום 1.5.2023.

26. בהמשך לכך, גם החלטות הוועדה בנושא לא קוימו במועד, או שקוימו באופן חלקי בטענות עקרות אשר אין מקומן בין כתלי הוועדה. העוררת התנהלה כמי שמסתירה מידע רלוונטי מהוועדה בעוד הוועדה מורה שוב ושוב על המצאת דוחות, העוררת עושה דין לעצמה וממציאה את אשר היא חפצה. יודגש כי הוועדה רואה בחומרה את הזלזול הבוטה בהוראות הוועדה ואת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הנסייונות החוזרים של העוררת להתחמק מהמצאת מסמכים הנדרשים בבקשתה היא לקביעת מענק ע"פ החוק.

27. זה מכבר נקבע כי אי המצאת מסמכים הנדרשים לצורך ברור זכאות העוררת למענק תפורש לחובת העוררת בבוא הוועדה לקבוע את זכאותה של העוררת למענק. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט גורמן בעמ"נ (מרכז) 54477-01-22 יגאל חיון הנדסה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 2.8.2023, בפס' 57:

"מידע מצוי בידי עוסק והרבה פחות בידי המשיבה, ולכן מצב בו מידע שנדרש אינו מסופק באופן מלא, אינו מתקבל על הדעת, והוא צריך להביא להסקה של חזקה ראייתית הפועלת לחובת מי שלא העביר את המידע והמסמכים שהיה מקום כי יעביר."

28. במקרה דנא, הגדילה העוררת לעשות ולא רק שלא מילאה אחר הוראות הוועדה להמצאת מסמכים, אלא שגם לאחר מספר החלטות של הוועדה בנושא, וההוראות המפורשות אשר קיבלה בעניין זה בדיון השני, עשתה העוררת דין לעצמה והמציאה את המסמכים באופן חסר, באופן שלא אפשר לוועדה לקבל את מלוא המסכת העובדתית בתיק הערר שבכותרת על מנת שתוכל הכריע בסלע המחלוקת.

29. ולא זו אף זו; הוועדה עצמה התקשתה לקבוע את היקף ההוצאות הקבועות של העוררת מאחר והחלטות הוועדה לא קוימו במלואן ולא הומצאו לידי הוועדה הדוחות הכספיים המבוקרים המלאים לשנים הרלוונטיות, הרי שהוועדה התקשתה ליתן החלטה סופית באשר להיקף ההוצאות הקבועות של העוררת על פיהן ייקבע גובה המענק.

30. במקרה זה לא מצאנו פגם בהתנהלות המשיבה עת קבעה את גובה המענק לפי הראיות שהוצגו בפניה. על העוררת מוטלת החובה לשתף פעולה עם המשיבה על מנת להציג בפניה את מלוא האסמכתאות הנדרשות. על אף התנהלות העוררת, ולא בלי היסוס, החלטנו להורות על השבת התיק לשלב על ההשגה על מנת שיעלה בידה להציג את מלוא ראיותיה לעניין גובה ההוצאות הקבועות בהן נשאה בתקופת הזכאות.

31. התנהלות העוררת מצריכה בחינה מחודשת על ידי המשיבה. בהכרעה שבין קביעת גובה המענק על סמך הראיות שהוצגו עד כה לבין בחינה מחודשת על סמך המסד הראייתי המלא, החלטנו לאזן בין שני אלה על דרך של השבת התיק לשלב ההשגה תוך חיוב העוררת בהוצאות המשיבה בשל התנהלות נפסדת זו.

32. כאמור, מאחר והקושי בקבלת המסכת העובדתית המלאה לא נפתר במהלך הדיון בתיק שבכותרת חרף הוראות הוועדה, החלטנו להחזיר את התיק שבכותרת לשלב ההשגה על מנת שהעוררת תמציא לידי המשיבה את כלל החשבוניות והדוחות הכספיים הרלוונטיים לבקשה למענק.

סוף דבר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

33. התיק שבכותרת יחזור לשלב ההשגה בו נדרשת העוררת להמציא לידי המשיבה את כלל המסמכים הנדרשים לה לצורך קביעת היקף ההוצאות הקבועות של העוררת.
34. המשיבה תקבל החלטה בהשגה תוך 60 ימים מיום שיוגשו לה כל המסמכים הנדרשים כאמור לעיל.
35. ככל שהעוררת תבקש לערור על החלטת המשיבה בהשגה תוכל לעשות כן ע"פ המתווה הקבוע בחוק האומיקרון.
36. נוכח התנהלות העוררת במהלך ברור הערר שבכותרת, אי קיום החלטות הוועדה, והזלזול הבוטה בדרישות הוועדה באופן אשר הקשה על ברור הערר ומתן הכרעה סופית במחלוקות אשר התגלעו בין הצדדים, הוועדה החליטה להטיל על העוררת הוצאות בסך של 20,000 ₪. זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום. ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ה 4 במאי 2025 בהעדר הצדדים.

1514-23

אילן עזרא, רו"ח, רו"ח
חבר

תמר שטיינר, עו"ד
יו"ר הוועדה